

Zebranie chrześcijańskiego życia i służby— arkusz z odpowiedziami

DLA PRZEWODNICZĄCEGO ZEBRANIA, OD 3 GRUDNIA 2018 DO 6 STYCZNIA 2019

ŹRÓDŁA: *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata* [nwt], *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata—wydanie do studium* [nwtsty], *Strażnica* [w], *‘Składajmy dokładne świadectwo o Królestwie Bożym’* [bt].

WSKAZÓWKI: Pytania powtórkowe dotyczą materiału omawianego w pierwszej części zebrania—Skarby ze Słowa Bożego. Przewodniczący z dużym wyprzedzeniem upewni się, że starszy bądź sługa pomocniczy, który będzie prowadził drugi punkt w tej części zebrania, zwróci szczególną uwagę na pytanie zaplanowane na dany tydzień. W trakcie zebrania przewodniczący powinien się upewnić, czy obecni udzielili poprawnej odpowiedzi. Jeśli zajdzie taka potrzeba, może podkreślić główną myśl, uzasadnić odpowiedź albo krótko wskazać praktyczne zastosowanie. W trzynastominutowym punkcie „Powtórka i zapowiedź następnego zebrania” przewodniczący powinien krótko przypomnieć omówione pytanie i prawidłową odpowiedź oraz może powiedzieć, jakie pytanie przewidziano na kolejny tydzień.

Daty w nawiasach informują, w którym tygodniu będzie omawiane dane pytanie.

1. O czym świadczy fakt, że apostoł Piotr mieszkał u garbarza? (Dz 10:6) [3 grudnia, nwtsty, materiały do studium]. **Garbarz zajmował się wyprawianiem skór zwierzęcych. Najpierw za pomocą roztworu wapna usuwał sierść oraz resztki mięsa i tłuszczu. Następnie używał innego silnego roztworu, po którym skóra nadawała się do wyrobu towarów. Zgodnie z Prawem Mojżeszowym osoba, która miała styczność z padliną, była ceremonialnie nieczysta (Kpł 5:2; 11:39). Dlatego wielu Żydów patrzyło na garbarzy z pogardą i nie chciało korzystać z ich gościny. Według Talmudu garbarze stali w hierarchii niżej od zbieraczy łajna. Mimo wszystko Piotr nie miał oporów, żeby zatrzymać się u Szymona. Ta sytuacja, w której zdobył się na otwartość, przygotowała go do kolejnego zadania—odwiedzenia poganina w jego domu.**
2. Czego się uczymy z tego, co spotkało Heroda? (Dz 12:21-23) [10 grudnia, w08 15.5 s. 32, ak. 7]. **Herod chętnie przyjął wyrazy uwielbienia przysługujące wyłącznie Bogu. Nie powinniśmy pragnąć dla siebie chwały za to, co udaje się nam osiągnąć w służbie dla Jehowy.**
3. Czego możemy się nauczyć z Dziejów Apostolskich 16:6-9 o poszerzaniu zakresu służby? [17 grudnia, w12 15.1 s. 10, ak. 8]. **Duch Boży zaingerował dopiero po tym, jak Paweł postanowił wyruszyć do Azji. Następnie Jezus zareagował dopiero po tym, jak apostoł stanął u granic Bitynii. Wreszcie Syn Boży skierował go do Macedonii, ale dopiero po tym, jak dotarł on do Troady. Jezus może podobnie postępować z nami. Załóżmy, że zastanawiasz się nad wstąpieniem w szeregi pionierów albo przeprowadzką na teren, gdzie potrzeba więcej głosicieli. Niewykluczone jednak, że Jezus poprzez ducha Bożego pokieruje tobą dopiero po tym, jak podejmiesz odpowiednie działania, by osiągnąć cel.**
4. Jak możemy naśladować Pawła, kiedy stawiamy sobie duchowe cele? (Dz 18:21) [24 grudnia, nwtsty, materiały do studium]. **Użyte przez apostoła Pawła sformułowanie „Jeśli Jehowa zechce” podkreśla potrzebę uwzględniania woli Boga w swoich planach lub działaniach (1Ko 4:19; 16:7; Heb 6:3). Każdy, kto wyznaje tę zasadę, musi starać się postępować zgodnie z wolą Jehowy. Sformułowanie to nie zawsze trzeba wypowiadać na głos—można też wypowiedzieć je w sercu.**
5. Jak apostoł Paweł dał przykład pracowitości i elastyczności? (Dz 19:9) [31 grudnia, bt s. 161, ak. 11]. **Paweł nauczał w audytorium pewnej szkoły codziennie przez dwa lata, przypuszczalnie mniej więcej od godziny 11 do 16. Prawdopodobnie była to najgorętsza, a zarazem najspokojniejsza pora dnia, gdy wielu przerywało pracę, by coś zjeść i odpocząć. Układając plan działania, Paweł uwzględnił potrzeby okolicznej ludności.**